

Kultusminister efter Forslag fra Righospitalets Læger med Forslag om, at der paa Statens Vegne indkøbes Radium til Righospitalet.

Det, jeg her har sagt, falder i Traad med den Anmodning, jeg gerne vil rette, den Bøn, kan jeg gerne sige, hvormed jeg kommer baade til Regering og Rigsdag: at vi herhjemme kommer ind paa at stille Lokaler og Hjem til Raadighed for de uhelbredelig syge. For hvert enkelt Hjem, hvori der findes en uhelbredelig syg, er dette en Byrde, og den er i mange Tilfælde saa uoverkommelig, at vedkommende ligefrem ruineres. Det gælder ikke mindst de uhelbredelig tuberkuløse. Aner man i Virkeligheden, hvilken frygtelig Stilling det er for dem, naar de f. Eks. kommer ud paa Øresundshospitalet, hvor de kun kan være i 3 Maaneder, og Lægen saa en Dag kommer og siger til dem: Nu er De vel nok blevet saa meget bedre, at De kan gaa ud, lad mig en Gang se; naa, ja, De har en Temperatur paa 39°; naa, det gaar nok. Patienten maa ikke være der mere end 3, højst 4 Maaneder. Saa udskriver man vedkommende fattige Mand og lader ham vende tilbage til sit Hjem, hvor han maaske har Kone og 3—4 Børn. Han har vundet noget i Vægt paa Hospitalet, nu sætter han det til, og en 4—5 Maaneder senere kommer han igen ind paa Hospitalet. Og saa gentager Historien sig paa ny, indtil han sluttelig dør. Det er et langsomt Mord, der her finder Sted, en fuldstændig Nedslagting af Mennesker. Det Antal af uhelbredelig tuberkuløse, der findes her i vort Samfund, maa sikkert regnes i Tusinder. Men foruden disse uhelbredelig tuberkuløse, er der, som sagt, uhelbredelig syge af snart sagt alle forskellige Sygdomme, og det Eksempel, jeg nævuede, med den unge Pige fra det nordlige Jylland viser, at selv hvor vedkommende har haft nogle Midler til at skaffe sig Lægehjælp og Pleje, og selv hvor Slægtningene ikke er helt ubemidlede, er Byrden næsten uoverkommelig og utaalelig.

Naar jeg taler om dette Spørgsmaal, hvorledes den høje Regering og Rigsdagen tager sig af dette Forhold, er det ret naturligt, at jeg paa samme Tid gerne vil lægge et godt Ord ind angaaende den Udbytning af de fattige syge, der gaar i Svang her i vort Samfund som i de fleste andre. Jeg tænker her paa disse markskrigerske Annoncer, der læses i Bladene om Arkana. Snart er det Kræft, snart Kønssygdomme, snart Tuberkulose, der helbredes og hel-

bredes meget hurtigt. Hvor det drejer sig om Arkana, som maaske blot skal tjene til at tilfredsstille de enkeltes Forfængelighed, deres Ønske om at faa et kønt Ud-vortes, skal jeg ikke sige saa meget til, at saadanne Arkana falbydes, men hvor det drejer sig om syge Mennesker, mener jeg, at Samfundet bør gøre det til en af sine Opgaver at bekæmpe denne Svindel. Naar vi nu alle har set med Glæde, at en Person som Cordosa er blevet anholdt og stoppet i sin svindleragtige Optraeden, mener jeg, at vi ikke paa samme Tid rolig kan se paa, at Folk, der spekulerer i Menneskers Sygdom, altsaa søger at tjene Penge paa de syges Bekostning, vedblivende faar Løjlighed til at øve deres Geschäft. Der falbydes blandt andet, om ikke i alle, saa dog i en Række Blade, ikke mindst illustrerede, et Mittel mod Tuberkulose, hvorom der i Annoncen siges, at det er i Stand til meget hurtigt at befri vedkommende for Tuberkulosen, selv om den er meget alvorlig. Der tilbydes en Bog, som tilsendes gratis, naar man anmoder om den. Man faar saa et Værk, der naturligvis indeholder en Beskrivelse af Tuberkulosen og dens forskellige Virkninger paa Organerne og slutter med meget stærkt at anbefale Midlet: Tuberkulosin. Det hele ser overordentlig plausibelt ud, det er en nydelig, vel udstyret Bog, og den Mand, der udgiver sig for at kunne helbrede for Tuberkulose, har ladet sit Billede indrykke foran i Bogen, et meget fint Billede, som vedkommende kan sætte i Glas og Ramme. Men i Virkeligheden er det Svindel, ren og skær Svindel. Og her kan man ikke sige, at Folk maa se sig for, her kan Staten ikke træde til og beskytte eller kontrolere. Thi vi maa regne med, at der vil være godtroende Mennesker under alle Forhold i Samfundet. Det er meget godt, at der hos jævne Folk er en vis Tro til, at hvad der kommer frem i Bladene, hvad enten det er i Teksten eller i Annoncerne, ikke er helt upaalideligt. Denne Godtroenhed synes jeg, vi maa regne med. Her er det nu navnlig Smaakaarsfolk paa Landet, der bliver snydt. Jeg kan nævne Tilfælde fra det nordlige Jylland, fra Fjerritslevvegnen, for Resten i det ærede Medlem fra Frøstrups (Nørhave) Kreds, hvor en lille Gaardejer, en Møller og en Frøken Mortensen alle i større eller mindre Grad er blevet narret for deres Penge. I det ene Tilfælde har Gaardmanden, der har en Søn, som vistnok er uhelbredelig angrebet af Tuberkulose, ofret ca. 450 Kr. En Dag fik han en Bog til-